

El premi Maria Antònia Canals

El curs 2002-2003 la FEEMCAT va decidir convocar per primera vegada el Premi Maria Antònia Canals amb la intenció que aquest premi es convertís en un element dinamitzador de l'educació matemàtica a Catalunya.

En aquest monogràfic sobre el PREMI MARIA ANTÒNIA CANALS que teniu a les mans, hi podeu trobar un primer grup format per dos articles que corresponen al primer i al segon premi de la primera convocatòria d'aquest premi. L'article d'Eva Rodríguez, que fou considerat pel jurat de la primera edició del premi com el millor treball presentat, tracta sobre cinc projectes innovadors per a l'aprenentatge de les matemàtiques a Secundària, dels quals només n'explica amb detall tres, dos per a l'ESO i un per al Batxillerat. L'article d'E. Badillo, L. Miró i M. Saiz, està basat en una experiència didàctica que va obtenir el segon premi. L'experiència es proposa en dues classes de sisè de primària en el marc d'un taller de geometria. La qualitat d'aquests dos treballs és una bona mostra del nivell que avui té l'educació matemàtica a Catalunya.

Acompanyen aquests dos treballs una entrevista a Maria Antònia Canals, realitzada per J.C. Ferrer, i un recull, molt complet, de la bibliografia d'aquesta autora, confeccionat per A. Alsina. Tanca el monogràfic un escrit del president de la FEEMCAT en el que, a més de donar les gràcies a Maria Antònia Canals per la

seva excel·lent trajectòria convoca en nom de la FEEMCAT la segona edició d'aquest premi.

A la secció *A més* hi trobareu un article de R. Escolano en el que presenta una proposta didàctica per a l'ensenyament de l'algorisme de la divisió de naturals en el tercer curs d'Educació Primària sobre la base del significat del repartiment igualitari. A continuació, un article de D. Salvadó, M. Nin, J. A. Torres i G. Rivas proposa utilitzar el joc en les primeres edats com a estratègia metodològica per tal d'aconseguir una activitat matemàtica més rica. També comptem amb un article de M. Bover sobre Gerbert d'Orlhac, conegut com a Silvestre II, primer europeu occidental del qual tenim constància que va utilitzar les xifres hindoaràbigues. Un article de C. Martínez presenta tres experiències de mesura dutes a terme al cycle inicial de primària. Per últim, l'article de J. Casadellà emfasitza que les anomenades fraccions són en realitat nombres racionals i que no s'han de confondre amb una divisió entre naturals.

Malauradament, mentre estàvem preparant aquest nombre de la revista, una sobtada malaltia va acabar amb la vida de Miguel de Guzmán. Amb la seva mort la comunitat matemàtica ha perdut un gran matemàtic i un gran didacta de les matemàtiques. Tanquem aquest Biaix amb un recordatori a la seva figura.